Repík

Repík ako rastlina rastie na miestach, kde nachádza spoločnosť, na okrajoch ciest, okrajoch polí, pri cestách a chodníkoch, na lúkach, kde chodievajú ľudia. Akoby sa načahovala za spoločnosťou, akoby potrebovala kontakt, styk s ľuďmi. Na druhej strane je repík divne samotársky dokonca, i keď rastie pri poliach alebo na lúkach, každá rastlinka je izolovaná, separovaná vo svojom vlastnom priestore, roztrúsená medzi inými trávnatými kvetmi. Nie je to rastlinka, ktorá by tvorila masívnu populáciu svojho druhu. Repík je ako bodky v tráve.

Keby to bol človek, povedali by sme, že je mimoriadne spoločenský, vyhľadáva kontakty, nemá

rád samotu. Ale prečo? Akoby ho niečo trápilo, akoby trpel a bol nepokojný v duši. Žiada sa mu spoločnosť, rozptýlenie, zábava. Spokojnejší sa zdá byť len v prítomnosti druhých, ktorí ho rozptyľujú a poskytujú mu pocit ochrany. To, čo v skutočnosti hľadajú je pokoj.

Celkom špecifický pokoj môže pochádzať z akceptovania a porozumenia individuálneho cieľa duše počas života na zemi. To je to, čo človek-repík pokladá za ťažké akceptovať. Veľa toho prijíma a vníma, je žiadostivý po zážitkoch. Akoby bol prijímajúcou anténou natočenou k ostatným ľuďom. Vidí a zažíva bolesť a utrpenie sveta. Avšak radšej obráti problém humorne s vtipom niekam nabok, než by sa mu mal postaviť. Alebo hľadá zabudnutie v pití a drogách; často nevedome cíti túžbu po úteku zo života.

Mentálne utrpenie ale tak či tak čaká vo vnútri. Človek síce môže vypĺňať čas vtipkovaním, spoločenskou zábavou, hrami, ale nadíde aj čas samoty. Napríklad počas osamelých prechádzok po prírode opúšťa pozlátko a spoločenský význam života a má možnosť vidieť samého seba takého aký naozaj je. Repíkový človek hneď zbadá svoju nevôľu a bude sa mu žiadať opäť rozptýlenie. Na druhej strane je predsa len komplexnou osobnosťou a nie len ľachtikársky vtipkár.

Rastlina to znázorňuje jemnosťou listov a v charaktere stonky. Oboje sú pokryté drobulinkými chĺpkami. Listy sú výnimočne jemné, mäkké, príjemné na dotyk, najmä kým sú mladé. Tieto chĺpky sú znakmi vnímavej, prijímajúcej podstaty repíka. Listy sú zložené z lístočkov zoskupených po stranách stonky, okraje sú výrazne zúbkované a plochy listov sú rýhované s dobre zreteľným žilkovaním. To ukazuje vzrušenú energiu repíkového typu, stresovanú a nevyrovnanú.

Kvety repíka nasadajú na byľku akoby sa pozerali smerom horizontálne, sledujúc dianie na zemi, vo svete ľudí, nevykukujú do neba, ale každý kvietok je ako radar prijímajúci pozemské signály, ktorým skenuje správy z ľudského sveta okolo seba. V tomto je repíkový typ

receptorom, prijímateľom, absorbujúc súčasne aj bolesť a emocionálny stres okolia. Drobné kvietky sú jupitersky žlté, päťlupienkové, so zlato-žltými peľovými tyčinkami a s bliznou v strede.

Človek s charakteristikami nedostatočnej sily kvetu repíka je silne emotívny a žiadostivý. Nemôže vystáť myslenie. Jeden z dôvodov, prečo vyhľadáva spoločnosť a zábavu je, že chce vyhnať myšlienky, ktoré by chceli pripútať jeho pozornosť, keď je sám. V čistom stave prítomnej repíkovej sily však žltá farba kvietkov vypovedá o jasnosti duše, ktorá môže vidieť svet a nebyť skrúšená bolesťou videnia. Táto žltá má jemnú, trvanlivú silu zlatej, nepripúšťajúcu koróziu. Vypovedá o jasnosti, pokoji, ktorý pochádza z vnútorného ticha, pokoja, vedomia večnosti, nekonečnosti. V rastline sú tieto kvality znázornené tvarom stonky s kvietkami, akoby vysoká štíhla kostolná veža smerovala nahor do nekonečnosti vesmíru. Byľ s kvetmi pripomína ľudskú chrbticu. Zaujímavé je, že v teplom a suchom počasí koniec stonky ochabuje, akoby strácala vedomie.

Kvitnúci klas je akoby prstom ukazujúcim do neba a ako sa kvety otvárajú pozdĺž byľky, stonky, vytvára sa prstenec zlatého ohňa, ktorý horí smerom nahor počas letných týždňov kvitnutia. Začína kvitnúť odspodu a ako okvetné lístky vädnú a opadávajú, na tej istej stonke nad nimi sa zase iné otvárajú a kvitnú. Po odkvitnutí sa na stonke namiesto kvetu vytvára plod so semenami, každý zvlášť s malými háčikmi. Repík hľadá individuálnu cestu do budúcnosti, je to rastlinka, ktorá používa okoloidúcich na premiestňovanie a roznášanie svojich semien. Každý

plod má individuálny osud, i keď zaujímavosťou je, že každý plod obsahuje dve semená v každom zvončekovo tvarovanom plode. Aj tu vidno repíkov žart, nikdy nebyť sám a mať vždy aspoň nejakú spoločnosť. Semená s háčikmi sa prichytávajú na srsť alebo odev okoloidúcich. To opäť jasne popisuje túžbu po spoločnosti a nepokojnú žiadostivosť.

Repík má dobrú povesť pri liečení žltačky a iných ťažkostí pečene. Jupitersky žlté kvietky napovedajú o spojitosti s "žltým systémom" žlčníka, pečene, obličiek a moču. Jednou z fyziologických funkcií jupiterskej pečene je čistenie krvi od toxínov, najmä od alkoholu a iných drog, ktoré repíkové typy majú tendenciu užívať, a tým stimulovať a pomôcť si zvládať svoje trápenia s veselosťou. I keď medzi ľuďmi je veľmi rozšírené predstieranie, že je človek v poriadku, často je založené na používaní drog a stimulátorov. Repík je tu skromným a často zabúdaným liečiteľom.

Ale pečeň je tiež orgánom, v ktorom sa stretávajú emócie. Práve tak, ako to funguje fyziologicky - práca na obsahu cukru a toxínov v krvi, tak funguje aj ako stanica na spracovávanie blokov v oblasti citových zážitkov. Toto spracúvanie zážitkov môže byť u človeka nedostatočné, a preto

potrebuje doplniť silu repíka. Ak niekto nevie spracovať emočnú drámu, presne ako nefunkčná pečeň nemôže spracovať toxíny v krvi, vtedy potrebuje repík.

Repík je trváca rastlina a skladuje cukry v koreňoch. Životná skúsenosť sa v človeku hromadí ako uskladnený škrob v koreňoch rastlinky. Tento škrob ju prenáša cez zimu (smrť) do nasledujúcej jari (nové zrodenie). Škrob je výsledkom metabolizmu rastlinky, cukor je vyrobený fotosyntézou a je obrazom, symbolom individuálneho duševného správania sa, vyrovnávaním sa s lekciami života, je to akýsi duchovný metabolizmus. Práve to, ako individuálny duševný ľudský typ pracuje so životnými skúsenosťami, je ilustrované gestom rastlinky.

Keď repík, ako samostatne stojaca rastlinka, vníma a prijíma, súčasne posúva energiu smerom navonok, pozdĺž stonky nahor a kvetmi von do priestoru. Pohyb energie je v repíku dôležitý. Rastlinky sú poddajné a otvorené. To môžeme pozorovať vo flexibilnom vetvení štruktúry a v spôsobe, akým sa stonka hýbe počas dňa v závislosti od slnka. Avšak veľká otvorenosť spôsobuje v repíkových typoch ľudí, podobne ako u rastlinky, prúdenie energie smerom von a preč. Človek má nadhľad a určité poznanie sveta, ale neželá si s tým pracovať. Potláča hlbšie city a so smiechom sa pokúša striasť zo seba poznanie a tváriť sa, že nevie.

Repík človeka poúča , ako umlčať nepokojnú žiadostivosť a udržať pokoj a rovnováhu v prítomnosti všetkých skúšok a ťažkostí. Môžeme ho spoznávať v jeho sile pomôcť človeku prekonať jeho úzkosť a nepokoj.

Kultivácia zmyslového vnímania a jeho preduchovnenie

Základné cvičenia zmyslového vnímania

O spôsobe cvičenia meditácie

O joge < Cvičenia duše < Sily múdrosti v prírode < späť

O joge < Cvičenia duše < Liečivé zmyslové vnímanie < späť